Ч. 135. Второк 30 (17) червня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року „	2·40
на чверть року „	1·20
місячно . . . „	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року „	5·40
на чверть року „	2·70
місячно . . . „	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Нова бесіда цїсаря Вільгельма. — Палата панів. — Революция в Персиї.

Літна сесия державної ради мала первістно закінчити ся сего місяця, однако правительство виступило з домаганем, щоби державна рада полагодила крім буджету ще деякі инші предложеня так, що літна сесия може протягнути ся до 20 або 22 липня. Головно розходить ся правительству о ухвалене горівчаного податку, бо то предложене має бути небавом полагоджене в угорскім соймі, отже й австрийске правительство бажало би також рівночасно упорати ся з тою справою, бо инакше вийшла би значна запутанина між обостронними правительствами. Задлятого австрийске правительство робить значні уступки в тій справі в користь країв і держави, щоби склонити парляментарні сторонництва до ухваленя предложеня, котра уможливить поправу краєвих фінансів. Опір в польскім Колї злагоджений, а социял-демократам обіцяв бар. Бек в листопаді внести в палаті предложене про обезпечене на случай старосчи і неспромоги до праці. Крім того також обіцює правительство підвисшене плат почтовій і зелізничій службі. Остало би на осінну сесию лише предложене про удержавнене ческої північної зелізниці задля национально-політичних трудностий, котрі могли би відтак висунути ся і при инших справах і тому правительсво бажає їх обминати в тій хвили.

„Neue fr. Presse" доносить, що трудности в справі підвисшення податку від горівки ще не усунені. Вправді Поляки хилять ся до згоди, однако социялісти ставлять опір. Коло польске уложило свої жаданя, ідучі дуже далеко і вимагаючі великих видатків. Полишаючи знижене податку чиншевого і домово клясового, піднесене платні зелізничих функционарів і т. д. вичерпає ощадности, які держава зробить на непринятю зниженя податку від цукру. Що до социялїстів, то з ними ведуть ся переговори. Социялїсти домагають ся запоруку від правительства, що закон о обезпеченю на старість буде внесений і буде забезпечене перше читанє того закона в осінній сесії.

Німецка девятка, що недавно з нагоди дарованя університетских студентів розбила ся наслїдком виступленя Вольфа і Пахера, наново орґанізує ся. На зборах т. зв. вольнодумців німецких ухвалено що тиждня сходити ся і вибрати спільну парляментарну комісию, котра би виконувала ухвали загальних зборів всіх представителів німецких вольнодумців.

Чехи намагають ся підчас вистави ювілейної дати почин до всеславяньского з'їзду В Празі має відбуту ся вступна нарада представителів славяньских народностий, в котрій як звіщають, возьмуть участь також Поляки З консерватистів має там прибуту ґр. В. Дідушицкий. Виділ польского товариства приятелів згоди, як доносить „Ceskoslov. Korr." видавана в Празі, видав відозву, в котрій вказує на велику вагу порозуміня між славяньскими народами з культурного і політичного огляду. Головним моральним успіхом уважає взаємини між славяньскими народами і розповсюджуване ідеї повної рівноправности. Участь в початім порозуміню мають взяти і Поляки а „Ceskoslov. Korr." вважає Галицку Русь тим мостом, який має послужити до зближеня Славяньства з Росиєю.

В суботу по полудни радила палата панів над буджетом і прочими законами, ухваленими оногди палатою послів. Промовляли ґр. Франц Тун, др. Ґрабмаєр, п. Президент міністрів бар. Бек, Чайковский, Скене, Бернрайтер, др. Лев Пініньский і Пленер. Приступлено до голосованя і ухвалено буджет в другім і третім читаню. В часі голосованя над розділом міністерства просьвіти богато членів пра-

38)

Артисти і їх штука.

Образки із сучасної і давнїйшої культури.

Після Де Во, Остена і др.

написав К. В.

(Дальше).

Послухаймож тепер, в який спосіб учив Остен свого Ганса. Для ліпшого зрозуміня тої науки треба тут сказати, що Остен був колись учителем математики і очевидно длятого взяв ся він з такою ревностию учити коня рахунків. Ми вже згадували попереду, що Ганс звернув на себе увагу Остена тим, що підніс зубами якусь покришку. Остен старав ся тоді всїлякими способами спонукати коня, щоби він ще раз підніс покришку. По великих трудах то ему удало ся, а тоді кінь за кожде піднесене покришки дістав в нагороду моркву. Отже зразу поступав він з конем зовсїм так як робить ся при дресованю. По тім малім початку учив ся кінь підносити праву ногу. Коли підніс еї, то дістав кусень хлїба або моркви. Лиш сего способу уживав Остен а ніколи не бив коня.

Коли так розумний Ганс научив ся вже тупати ногою, то Остен ставив перед него цїлий ряд однакових предметів і спонукував зьвіря, тілько разів підносити і спускати ногу, кілько було предметів. При тім мусів кінь за кождим новим доданим предметом, н. пр. за кождим новим круглем або новою кулею підносити о один раз більше ногу а при тім учив ся й сполучати з ним нове слово, новий числівник. Так научив ся він поволи пізнавати числа від 1 аж до 100 і уживати їх на всїлякі ряди річий. Коли же научив ся добре уживати числівників і означати докладно скількість предметів, хоч їх і не мав перед очима, тоді вже розпочала ся справдешна наука численя, наука додаваня чисел, відниманя, множеня і т. д.

Щоби Ганса научити дробів нарисував ему его учитель на таблици, — зовсім як в школї — довгу лїнію представляючу одиницю яко цїлість. Коли відтак стер з лїнії трохи крайди на середині, Ганс мусів тепер означати, кілько куснів зробило ся з одної лїнії. Кожду половину означувано устно і письменно числом $^1/_2$, при чім Ганс довідав ся, кілько се значить те що значить слова чисельник і знаменник. В той спосіб научив ся він дїлити цїлість на три, чотири і пять частий а коли вже то научив ся докладно, слїдувала наука додаваня дробів, відниманя і т. п. тою самою методию, що і в школї.

Ну, добре, — скаже може хтось на се все. — Припустім, що кінь може справді виучити ся рахувати. Коли так, коли би Ганс або й який инший кінь був дїйстно в силї виучити ся численя, то преці мусїв би насамперед виучити ся людскої мови, мусів би еї розуміти. На того рода сумніви можна вже по тім всім, що доси знаємо, сказати рішучо, що кінь хоч і не може говорити, не може наслїдувати людскої мови, то без сумніву може еї розуміти. Зьвіря та висшого рода мають, як знаємо, можність порозумівати ся голосом з собою, отже мають рід якоїсь мови а ся прикмета зближає їх і до людий. Папуги, мають у великій мірі здібність навіть наслїдувати людску мову, але очевидно длятого, що не лиш їх прилади мовні уложені подібно як людскі і дають їм можність наслїдувати голос але й в їх мозку діє ся щось, що помагає їм зберігати на довший час такі самі понятя, які витворюють ся в мозку чоловіка і при нагоді убирати ті понятя в такі самі слова, яких і чоловік уживає, а котрих они виучують ся від чоловіка. Коли папуга зголоднівши каже: Папузя голодна! Папузя хоче їсти! — то сї слова, хоч і виучені чоловіком суть без сумніву таким самим проявом роботи папуги як і тупанє коня ногою, коли він счисляє разом 5 а 3 і відповідає 8. Певно, що став річи зміняв би ся трохи, як би всї відповіди які давав кінь Остена опирав ся лиш чисто на дресурі, значить ся лиш на механічнім вивченю і виконуваню чогось лиш на даний знак як би то лиш була хитра штучка бо то, що Анґлїйцї називають „трік". А то іменно закидувано коневи Остена. Др. Майснер писав свого часу:

„Розумний Ганс порозумівае ся зі своїм окруженем за помочию т. зв. пуканої мови, т. є. він тупає правою і лївою передною ногою і числить в той спосіб. Хто же інтересував ся трохи дресурою коний, той преці знає, що то зовсім не така трудна річ научити коня гребати і тупати ногою. Коли же можна довести до

виці ухилило ся від голосованя. Засїдане скінчило ся о годині $10^{1}/_{4}$ вечером.

Цісар Вільгельм виголосив в Гамбурзї промову, в котрій відбили ся високополїтичні звуки, хоч не так різко, як в промові в Деберіц. Він вказав на те, що одушевлене принятє, якого дізнав в Гамбурзї, есть доказом готовости до оборони вітчини і додав: „Спасибі вам за те, ви мене зрозуміли...“ Але и дальші реченя есть обережним описом Деберіцкої промови і то зрозуміють в Анґлії. — У відповіди на промову бурмістра Буркарда підчас бенкету на покладі корабля „Оцеанїя“ згадав цісар про намірену фінансову реформу. Пляни ті вироблені, а она буде рациональна, здорова і для держави хосенна, але поки що все треба держати в тайні. Опісля вернувши знов до одушевленого принятя зазначив цісяр, що глядаючи причини, найшов еї в звуках старонімецкої боевої пісні. „Ви мене зрозуміли, спасибі вам. То було приятельске стиснене руки супротив мужа, котрий сьміло іде своею дорогою і чуе, що мае когось за собою“.

Про події в Персиї доносить бюро Райтера, що міністер скарбу і его родина схоронили ся до італїяньского посольства, а кількох членів парляменту до посольства француского. Число осіб, котрі глядають охорони в анґлїйскім посольстві, збільшае ся. На будинок парляменту войска шаха вже не нападають. — Daily Graphic обговорюючи події в Персиї зазначуе, що від коли Франция і Росия заключили союз з Росиею, повинні приміннти ся до анґлїйскої політики і покинути заходи до підбою инших народів. Франция в Марокку силуе ся висунути наперед нелюбленого султана, а Росия надто зачіпно виступае в Персиї. Часопись взивае міністра справ заграничних, аби зложив в обох палатах парляменту успокоюючі заяви. — Доносять ще з Тегерану, що в часї борби ві второк, опозиционїсти, в силї 600 людий, котрі боронили мечету, мало не побили войск шаха і лише ужите шрапнелїв запевнило тим войскам побіду.

Новинки.

Львів, дня 29-го червня 1908.

— **Є. Е. ВПр. Митрополит** ґр. Шептицкий загостив в неділю з Конюх до Стрия, де привитали его представителї всїх властих. В понеділок рано візитував ВПреосьв. Владика школи, а по полудни оглядав рускі інституциї. В часї побуту достойного гостя в Стрию на ратуши маяла синьо-жовта руска хоругов.

— **З зелїзниць державних.** На основі Найв. уповажненя надав п. Міністер зелїзниць інспекторова Волод. Щербіцкому, начальникови відділу скарбового і рахункового в дирекциї в Станиславові при нагоді перенесеня его в сталий стан спочинку титул старшого інспектора ц. к. австр. зелїзниць державних. — Стар. мірник Зиґм. Слївіньский, заступник начальника відділу скарбового і рахункового в дирекциї в Станиславові іменований начальником, а стар. коміс. будівництва, Ст. Вержбовский заступником начальника. В окрузї львівскої дирекциї перенесені: комісар зелїзничий Ізаак Вильдман з Мшани до відділу 7 дирекциї у Львові; вольонтар Йосиф Хмура з Перемишля до Львова і офіцargyл Михайло Петер з Белза до Добромиля.

— **Галицка дирекция домен і лїсів** державних у Львові подае до відомости, що вступ дорогами і стежками до лїсів державних і фонду релїґійного для туристів і лїґників дозволений есть аж до відкликаня без в якої оплати з виімкою охрестности Яремча, де дотичні леґітимациї видае клюб яремчаньский.

— **Руїна Манявского Скиту.** Один з наших туристів пише: Будучи в Маняві, побачив я з болем серця, що наш славний Скит хилить ся вже до цїлковитого упадку, та що недалека вже пора, коли з его останків і слїду не стане. А шкода булаб велика, гріх був би непростимий, щоби ся дорога кождому Русинови памятка нашої бувальщини так марно запропастили ся. Нам треба доконче заховати для наших потомків ті романтичні руїни, нам треба збудити більший інтерес та любов до тих зубом часу пошарпаних, травою і смереками порослих, понурим сумом овіяних мурів. Годї нам спускати ся на когось, мусимо самі заняти ся консервациею тих руїн та зібрати той невеличкий гріш, якого коштом можна би заховати хоч би лишень в теперішнім станї останки Скита. Без проволоки треба забезпечити осталі образи та написи перед дощем та підмурувати башти і браму, щоби опісля не було за пізно. З другої сторони стоялоб оживити рух туристичний до нашого Скита. Его романтично-чудове положене, его таемничі — понурі — грізні руїни ті німі сьвідки давної минувшини — збудять у серци кождого руского туриста прогомонїлі історичні слїди, що сторицею винагородять труди й кошти дороги в сю чудову околицю зад Манявкою.

— **Наука рускої мови в угорских школах.** Минувшого тиждня порішив угорский парлямент предложений міністром просьвіти ґр. Апонїем проект закона о безплатній елементарній науцї шкільній. В додатковім розпорядженю до сего закона сказано, що кождий учитель мусить знати мову того народа, якого дїти навчае. В наслїдок того в державних учительских семинариях будуть учити учеників мови одної з т. зв. национальностий. Рускої мови будуть вчити — як доносить „Наука“ в мармарошско-сиґітскій державній препарандії. З началом слїдуючого року шкільного буде там руска мова обовязкова по всїх клясах. Лиш вчити еї будуть всего по дві годині на тиждень. Нема чого одушевляти ся сею постановою, бо она далеко не відповідае дїйстним национальним потребам угорских Русинів, всеж-таки слїд еї зазначити як один важний крок до лїпшого.

— **Скарби дивака.** В Ірляндиї помер сими днями нагло Джемс Брезіль, котрого в его ріднім містї Сванзі не називали инакше як лиш „скупар Джіммі“. Его приятелї відкрили ту несподіванку, що Джіммі лишив не менше лиш 1 міліон 900.000 К готівки. Був то скупар, котрого житє проминуло не без певного рода романтики. Він був спершу крамарским учеником, але покинув крамарство, а взяв ся торгувати образами. Відтак поїхав до Австралії і жив в тамошних хатах, а опісля став копальником золота в полудневій Африцї. Перед 17 роками вернув він до свого рідного міста і жив тут дуже бідно, мешкав в одній маленькій комнатцї і живив ся лиш сухим хлїбом, масла не уживав нїколи, бо жалував собі его. Мимо того знаний був на біржи яко один із найсьміливійших спекулянтів і біржевих грачів. Брезіль був так скупий, що коли купив собі за одного пенса (10 сотиків) ґазету, а хтось хотів лиш на хвильочку заглянути до неї, то він не позваляв і казав: Мене коштувала ґазета цїлого пенса, я не можу длятого відступити еї инакше як лиш за пів пенса.

— **Курс приготовляючий** до вступного іспиту до рускої ґімназиї в Коломиї отвирае виділ філії Руского тов-а педаґоґічного в Коломиї з днем 15 липня 1908 р. Кошти з тим сполучені: 30 К, за котрі кождий хлопчик одержить совістний надзір, мешкане, харч і поміч в науцї. Зголошувати ся можуть тілько такі хлопчики, що не скінчили 13 лїт. Поданя вносити до заряду Бурси філії руского тов-а педаґоґічного в Коломиї, улиця Франц Йосифа ч. 41.

того, що тото тупане може зачинати ся при так званій „помочи“, то обчислюване рахункових задач не представляе тодї зовсім ніяких трудностий, скоро той, хто дресуе, есть на стілько інтелїґентний, що може сам ті задачі обчисляти. Отже тота „поміч“ то й одинокий трік у цїлого розумного Ганса. А тота поміч може бути всїляка. Дресер питае н. пр.: Кілько есть 5 а 6? По питаню настае мала перерва а ся перерва есть знаком для коня, щоби він зачинав тупати. Кінь тупае а дресер з похиленою головою нїби дивить ся як він тупае; скоро дійшло до числа 11, дресер підносить голову до гори, а се есть тота „поміч“, котра дае „розумному Гансови“ знак, щоби він перестав тупати.

То лиш один примір — каже др. Майснер. — Розуміе ся, що дресер мусить мати під рукою кілька таких „помочий“, щоби не знайшов ся в клопотї. Відтак потреба, щоби Ганс заедно дивив ся на дресера. То осягае він в той спосіб, що кінь через цїлий час представленя дістае по куснику ласощів і що дресер мае на собі плащ, котрого кишенї наповнені ласощами, що для коня мае дуже велику притягаючу силу. Хто раз — каже др. Майснер — придивляв ся ясним оком такому представленю, мусів легко розпізнати всїлякі „помочи“. Коли же то знае ся, то всї продукциї коня нїчо дивного і надзвичайного.

Але др. Майснер виступив був ще острійше против „розумного Ганса“. Одного разу — каже він — спитав був п. Остен коня, чи якийсь пан з сивою бородою що виглядав з вікна на другім поверсї, мае очицї чи нї. Ганс відповів добре, що „не мае“, але его очи були мимо того в тім часї дуже пильно заняті ласощами в кишенях свого пана і фізично не могли видїти того бородатого на другім поверсї. Иншим разом пересилябізував був кінь імя старшого президента Bethmann-Hollweg за помочию понумерованих букв, але дивним дивом писане з „th“. Звідкиж — питае Майснер — знав Ганс, що Его Ексцеленция пише ся через „th“? Ба що більше, Ганс пересилябізував і імя Slytzow з буквою „w“ на кінци, хоч сего чоловіка зовсім не знав. Коли я так надивив ся цїлу годину на ту комедию, опанувало мене якесь чувство встиду, що образовані люди в 20. столїтю з найвисших кругів не добачують того, що тут розходить ся лиш о дресуру коня, яка в кождім цирку виконуе ся лїпше. То одно, що „розумний Ганс“ дїйстно самостійно думае, то лиш: як дістав би я о скілько можна як найбільше кусників хлїба, моркви і цукру? То робота розуму яка годить ся коневи. Все инше то туманене. Не без інтересу буде також довідати ся — каже Майснер — що пану Остенови не все одно, хто навідуе ся до него і его Ганса. Директорови цирку Сарасанї лиш з великим трудом удало ся побачити Ганса і его мало що не підозрівали о то, шо він готов би отроїти так дорогоцїнне зьвіря. До того ще й приходить не вияснене питане: Длятого п. Остен показуе свого коня і чому бере в тім участь др. Шіллїнґс? За вступ не кажуть собі платити, на доходи не зважають, отже длячого показують его?

Ми навели тут голос лиш одного противника „розумного Ганса“, але таких противників підняло ся було множество. В ґазетах завела ся була широка а по части навіть дуже завзята полеміка на той темат, чи Ганс дїйстно „розумний“, чи він справдї рахуе, читае, пізнае краски і знае ся на тонах з власної волї, чи він лиш так видресований, що робить лиш то, що ему его пан скаже і на даний ним знак. Заким наведемо тут, ще кілька противних розумному Гансови голосів, мусимо сказати ще від себе кілька слів.

Що есть дресура? Есть то наука за помочию накидуваня своеї волї комусь другому. Длятого виконуване тої волї тревае лиш так довго, як довго проявляе ся й сама воля. Воля тота мусить бути видна, коли мае бути виконана а мусить виступати тим виразнїйше і сильнїйше чим менше здібности до еї виконаня у якоїсь зьвірини, чим більше в нїй опору. Коли же якесь зьвіря виконуе щось вже на такий знак свого учителя, котрого навіть інтелїґентний чоловік не може бодай в першій хвили добачити, коли вже, як каже др. Майснер, сама перерва стае ся знаком, коли само схилене або піднесене голови учителя, може спонукати коня щось зачинати або кінчити, то се треба хиба зачислити в користь інтелїґенциї коня і призначити ему рід якогось розумного дїланя, бо в сїм случаю видимо прецї наглядно, що воля чоловіка есть в силї лиш слабим обявом розбудити і в кони волю та зробити еї собі податною, а се може хиба служити за найлїпший доказ великої інтелїґенциї зьвіряти, підходячої вже близько до того, що у чоловіка називаемо розумом.

(Дальше буде).

— Конкурси. І. Видїл шкільної Помочи в Самборі розписує конкурс на префекта для молодіжи в бурсї ім. сьв. Володимира. Видїл рефлектує лиш на безженного або бездїтного вдівця і дає помешкане і цїле удержане. — II. Шкільна Поміч примістит в бурсї ім. сьв. Володимира 60 учеників, з тих 25 на власний харч за доплатою 3 К, а прочі за доплатою 24 К місячно. Одноразова оплата 2 К на інвентар і 1 К на лїкаря. Подання вносити до кінця липня до Видїлу Шкільної помочи на руки о. М. Ортиньского, катехита ц. к. учительскої семинариї в Самборі.

— Нове торговельне і промислове Тов. „Титан" у Відни. Товариство се основане галицким і буковиньскими Русинами у Відни для з'орґанїзованя галицкого імпорту і експорту поклало собі за цїль посередничити між Галичиною, Буковиною і Україною а західною Европою і доставляти нашим купцям доброго, солідного і дешевого товару по фабричних цїнах. Доси спочивало се посередництво в чужих руках. Щоби зарадити тому лиху, навязав „Титан" зносини з найбільшими, найліпшими і найсолїднїйшими фірмами та підприємствами і запевнив собі у них побиранє добрих і сьвіжих товарів. Далї закупив готівкою більшу фабрику зелїзничих виробів в Ст. Катарайн в Стирії, щоби під власним доглядом продукувати господарскі знаряди (як коси, серпи і т. п.) і давати їх землякам по фабричних цїнах. „Титан" має на складї усї товари потрібні нашим селянам, робітникам, ремісникам і інтеліґенциї — з виїмкою кольоніяльних — і полагоджує усї замовленя. Приймає також посередництво до збування галицких сирих продуктів і буде старати ся запевнити добрий покуп. Близші відомости приносить чвертьрічне видавництво „Титана", в якім містить ся докладний цїнник. Нове товариство викликане потребою часу. Треба тілько бажати, щоби суспільність підперла его змаганя і звертала ся до него з усїми замовленями на доказ, що популярний клич „Свій до свого" не єсть пустою фразою.

— Пригоди з бальонами. Ві второк дня 9 с. м. вечером підняли ся були бальоном дві воздухоплавницї, панна Май і панна Шепґард з парку Льонґтон в Стаффордшір і мали опісля спустити ся падаками з висоти 4000 стіп. Лет в гору відбув ся зовсім добре, погода була красна, вітру не було і бальон летїв просто сенько в гору. Коли же бальон долетїв до висоти 4000, обі воздухоплавницї занепокоїли ся, бо бальон летїв щораз висше. Численно зібрана на долинї публика ждала також вже з занепокоєнем кінця сего лету. Падак панни Май замотав ся в линви бальона і она не могла его увільнити. Єї товаришка, досьвідна воздухоплавниця порадила їй, що зробити і коли бальон підняв ся до висоти 10.000 стіп вилїзла панна Май між линви і старала ся видобути з них падак. Але всї єї заходи показали ся безуспішні а бальон тимчасом підняв ся до висоти 11.000 стіп. Обом воздухоплавницям не позіставало тепер нїчого, як або летїти з бальоном куди би він їх і не поніс та втопити ся опісля в мори, або спустити ся одним падаком на землю.

Все одно, чи згинемо чи ні а мусимо падаком спустити ся — так урадили они. Бальон не мав лодки, обі воздухоплавницї стояли на линвах віддалені о півтора метра одна від другої. Панна Май старала ся насамперед дістати ся до своеї товаришки і у висотї 11.000 стіп відважила ся скочити до неї, бо по сторонї товаришки висїв другий, вільний падок. Ноги єї зачепили ся в линвах і лиш велика притомність товаришки виратувала єї від страшної смерти; она в послїдній хвили вхопила ще єї за руку, задержала а відтак притягнула до себе. Відтак обняли ся обі відчепивши падак і пустили ся на землю. Прилад той був зроблений лиш на одну особу і зачав з подвійним тягаром спадати з шаленою скоростию. Кількох людий з села Лляйґ добачили, що падак спадає на поле і прибігли зараз на поміч. Панна Шепґард впала перша на землю і потовкла ся тяжко підчас коли єї товаришка впала верх неї і нїчого собі не зробила. Ще того самого вечера могла поїхати до Льонґтон.

Друга пригода, підчас котрої покалїчило ся більше або менше тяжко сім осіб, стала ся в Окленд в Калїфорнії. Там пробовано перший раз воздушний корабель „Great Morel" довгий на 450 стіп, котрого бальон містив в собі 50.000 кубічних стіп ґазу. До лодки бальона сїло 16 людий а між ними і его винаходець Морель, котрий увіряв всїх, що бальон так міцний що не пукне; знатоки однак остерігали его і казали, що бальон не може унести тілько пасажирів. У висотї 300 стіп пущено в рух дві машини. Заким ще можна було добачити, чи воздушний корабель порушає ся, нахилив ся він передним кінцем під кутом 45 степенїв до землї. Пасажири, що не мали відваги іти по завішеній на шнурах кладцї в гору на другий конець воздушного корабля, щоби его зважити з розпуки держали ся з цїлої сили самої лодки. Лоцман Бірн поліз тодї сам на горішний конець на гору а бальон тодї під ним розпук ся внаслїдок тисненя ґазу. Бальон спадав зразу поволи, але у висотї може яких 75 стіп розпук ся більше і тодї зачав спадати з шаленою скоростию. Мужчини в бальонї підняли страшенний крик. Між кілька тисячною товпою, що стояла на долинї, настав переполох, зробив ся так само ще страшнїйший крик, люди кинулись втїкати на всї сторони, кілька жінок зімлїло, многих, що попадали на землю потратовано а в тій хвили гримнув і воздушний корабель на землю та прикрив собою всїх, що сидїли в лодцї. Тепер люди збігли ся знову та почали бальон розрізувати і роздирати, щоби видобути зпід него нещасливих пасажирів. Небавком видобуто ще всїх живих, але не було між ними анї одного, котрий би бодай не потовк ся. Сім пасажирів, між ними й Морель були тяжко покалїчені, мали поломані ноги і руки та порозбивані голови. Всї сім небавком і померли.

Телеграми.

Барцельона 29 червня. Оногди вечером настав в місци відходовім при ул. Рамбляфльорес новий вибух бомби і зранив дві особи, одну з них тяжко.

Барцельона 29 червня. Міністер справ внутрішних заявив, що бомба в Барцельонї вибухла в хвили, коли улицею переходив історичний похід їздців. Арештовано 3 особи.

Барцельона 29 червня. Один з ранених підчас вибуху на Рамбляфльорес, аґент Переда, помер в наслїдок ран. В хвили вибуху настав великий перелох, при чім богато людий потратовано. Арештовано якогось мужчину, котрий по вибуху вийшов з місця відходового. Товпа хотїла его злїнчувати, але полїция не допустила до того.

Цетинє 29 червня. Оногди видано вирок в процесї в знаній справі з бомбами. На смерть засуджено обжалованих: Васо Дюляфіца і Воеводіца з помежя тих, що ставали перед судом а заочно: Марка Дяковіца, Тодора Бозовіца, Йоване Деновіца і Петра Новаковіца. Ряд прочих обжалованих засуджено на тяжку вязницю від 6 лїт до смерти, між тими Райковіца і Радовіца на 15 лїт; 13 обжалованих засуджено на 2 до 10 лїт вязницї, 3 увільнено.

Петербург 29 червня. Доносять з Тебріс: Огонь карабіновий, котрий оногди вечером знов розпочав ся, тревав до вчера полудня. Товпа, в котрої руках знаходить ся місто, ограбила арсенал і забрала оружиє і набої. На оногдашнє люте поступованє шаха відповіли революціонїсти тим, що убили в лютий спосіб брата якогось богача. Положенє стає щораз кориснїйше. Базари замкнені.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середноевропейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·25, 5·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, **11·43,** 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **12·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·83,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 25/7): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в недїлї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в недїлї і римо кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в недїлї і римо кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і римо-кат. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: Адам Крехевецкий.

Фірма Полїсюк і Патрах зістала розвязана, а дальше під власною фірмою

я яко основатель того інтересу провадджу тойже

Г. ПАТРАХ.

Прошу отже П. Т. Відбирателїв для помові фірми **Г. Патрах,** котра істнує вже від 25 лїт і старає ся все о найлїпший товар для достарчуваня своїм відбирателям.

критя запотребованя свого звернути ся до тойже

Г. Патрах, Стрий, (Галичина), ул. Торгова.

За правдиві стрийскі коси з маркою „Січкарня“ ґарантую. Коси суть в тім роцї о много сильнїйше спорядженї. — Коси не відповідаючі своему заданю відміняю.

Цінвики на жадане висилаю. — Висилка наступає відворотною почтою лише за готівкою або за послїплатою. — Порто оплачую сам і числю его при пачках 5 кільоґрамових 60 сот. При відборі 10 кіс нараз числю тільки половину порта. При відборі 20 кіс нараз наступає посилка цїлком вільна від порта. При відборі 10 кіс нараз додаю цїлком безплатно одну косу і оден камінець; при відборі 30 штук нараз додаю 4 коси і 4 камінцї цїлком дармо.

Коси в пачках почтових висилаю до урядів громадских і селян до всїх країв европейских і заморских.

— — Кождому, хто купить мою косу, то буде зовсім така як ту описана. — —

Кос достарчую в видній формі краєвій і в довільних довгостях по слїдуючих цїнах:

Довгота цїлої коси цнт.	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105	110	115
Цїна одної коси Кор.	1·80	1·90	2.—	2.10	2.20	2.30	2.40	2.60	2.80	3 —	3.20	3.40
На 5 клґр. іде штук	14	13	11	10	9	9	8.	7	6	6	5	5

Мармурові бруски до остреня кос:

Довгість в цнтм.	18, 21, 22, 25	Подібні до мармуркових	32 сот.
Цїна одної штуки сотиків .	60, 70, 76, 80	Бабка в молотком	К 2.40 сот.

БІЛЕТИ ЇЗДИ

на всї зелїзницї

продає

Агенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

„Львів,“ Пасаж Гавсмана ч. 9.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

ул. Сикстуска 32

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

Головна Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).